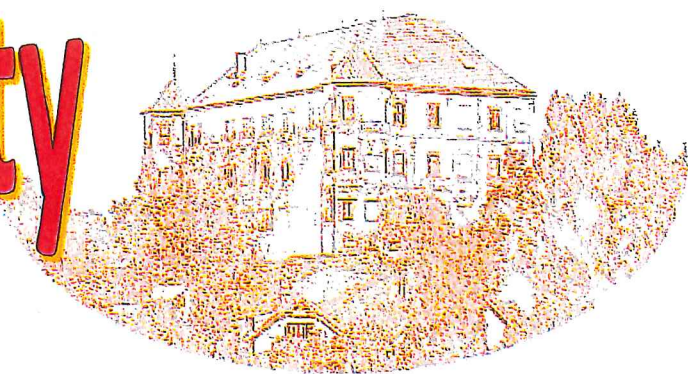

Vinařické listy

Č. 2. duben 2016

EDITORIAL

Vážení spoluobčané,

vstupujeme společně do nejhezčího období roku, příroda se pomalu probouzí ze zimního spánku, sluníčko již začíná krásně hřát a i naše tělo na tuto část roku příznivě reaguje. Doufám, že již odeznělo nepříjemné chřipkové období, a my si budeme moci toto jaro užít z plných sil a nabrat sílu na další období.

Jako každý rok (jinak tomu nebude ani letos) začneme od začátku dubna s úklidem obce, budeme velice rádi, pokud si opět najdete chvíli času a uklidíte si okolo svého domu a pozemku. Připravené hromádky pak budeme průběžně odvážet. Pak bych vás rád pozval na další akci „Uklidme svět“, kdy budeme opět po roce uklízet naši obec a její okolí. Doufám, že se opět setkáme ve velkém počtu a uklidíme nepořádek, který hyzdí naše blízké okolí či příkopy na okraji obce. Dále budou již opět fungovat sběrné kontejnery v uličce u Studánky, kam bude možno uložit odpad. Jeden kontejner je na odpad ze zahrádek (listí, trávu apod.) a do druhého kontejneru patří větve a větší dřevo. Při větším množství větví je možná dohoda se starostou o jiném uložení.

V dalším bodě bych vás rád tímto pozval na veřejnou schůzi do místního pohostinství, kde bych s vámi rád probral věci spojené s vámi občany a s obcí. Program schůzky bude zhruba následující: nejprve pohovoříme o věcech, které jsme stihli uskutečnit (rok 2014 - 2015), pak přejdeme k práci, co nás čeká letos a příští rok. Dále budete seznámeni s finančním hospodařením obce (zpráva hlavní účetní), o vodním a odpadovém hospodaření (platby, náklady) pohovoří místostarostka. Na téma dotace bude hovořit starosta. Na závěr schůzky bude samozřejmě i čas na vaše dotazy, na které budou naši zastupitelé rádi odpovídat. Byl bych velice rád, kdybyste přišli v hojném počtu, jelikož akce, které jsou naplánovány, zasáhnou v určité míře každého z nás. Byl bych rád, kdyby přišli hlavně občané z Pruhonku a z uličky k zámku, protože těchto lidí se plánované akce budou dotýkat asi nejvíce.

Na závěr mi dovoluje poděkovat všem, kteří poslali fotografie do naší fotografické soutěže. Vítězové jsou již vybráni, proto bych rád všechny účastníky této soutěže pozval na veřejnou schůzi, kde oficiálně vyhlásíme výsledky a předáme ceny vítězům.

S pozdravem váš starosta Jiří Kohout

PLÁNOVANÉ AKCE

12. 4. 2016 – od 16 hod.

se koná v místním
pohostinství **veřejná schůze**
se zastupiteli

16. 4. 2016 od 9 hod. se
sejdeme u obecního úřadu
k zapojení do akce
„Uklidme svět“

30. 4. 2016 – čarodějnice
od 17 hodin budeme zdobit
májku a v 18 hodin ji
postaví. Samozřejmě se
budou opékat vuřty a po
setmění bude na hřišti
zapálená vatra.

7. 5. 2016 – na obecní louce
se koná od 14. hod.
Charitativní bazárek

INFO OBCE

- Od dubna končí vegetační klid a je **zakázáno** kácet a ořezávat stromy.
- Opět jsou přistaveny dva kontejnery na biologický odpad. Jeden je určen na drobný biologický odpad, jako je např. tráva a druhý na velký biologický odpad jako jsou větve apod.
- Od května budou popelnice vyváženy již **každý** týden vždy v úterý.
- V dubnu proběhne odečet vody. Vodné bylo odsouhlasením zastupitelstva zvýšeno z dosavadních 27,- Kč za m³ na 30,- Kč za m³.

**Zastupitelé obce si Vás dovolují pozvat na VEŘEJNOU SCHŮZI,
která se koná 12. 4. 2016 od 16 hodin v místním pohostinství.**

Programem schůze bude zhodnocení provedených akcí v obci, představení naplánovaných akcí v obci do budoucna, diskuze o tom, co trápí občany a co trápí obec, a na závěr ukázka vítězných fotografií z lednové soutěže a předání cen vítězům.

--- VÝBĚROVÉ ŘÍZENÍ na PROVOZ HOSPODY ---

Obecní úřad ukončil spolupráci s dosavadním provozovatelem místního pohostinství a vyhlašuje výběrové řízení na nového provozovatele. Podrobné informace jsou k dispozici na obecním úřadě a u starosty obce.

ZÁVĚR ROKU 2015 Z POHLEDU FINANČÍ OBCE

Příjmy celkem v roce 2015 rozpočtované 3 253 761,- Kč skutečné **3 642 643,10 Kč**

Z toho skutečné: Daňové příjmy 3 157 639,87 Kč

Nedaňové příjmy 397 478,23 Kč

Kapitálové příjmy 44 025,- Kč

Přijaté dotace ze státního rozpočtu 43 500,- Kč

Výdajová část

Výdaje celkem v roce 2015 rozpočtované 3 215 100,-Kč skutečné **2 837 571,64 Kč**

Z toho skutečné: Běžné výdaje 2 669 545,90 Kč

Kapitálové výdaje 168 025,74 Kč

Přehled příjmů a výdajů za vodné

Příjmy: 244 699,- Kč poplatky za vodné vybrané od občanů

Výdaje: 349 706,75 Kč (jedná se o výdaje na odborný dozor, dohled zajišťovaný obcí, materiál - sůl, elektřinu, opravy a udržování, platbu poplatku za odběr podzemní vody)

Za rok 2015 obec na obecní vodu doplácela 105 007,75 Kč.

Přehled příjmů a výdajů za svoz komunálních odpadů

Příjmy: 138 420,- Kč poplatky za TKO vybrané od občanů

46 387,- Kč příjmy za tříděný odpad od firmy Eko-Kom

1 680,- Kč příjmy za prodané pytle na TKO

Celkem příjmy: 186 487,-Kč

Výdaje: 300 285,85 Kč (jedná se o výdaje na služby firmy Compag, pořízení kontejneru na papír a další výdaje spojené s likvidací komunálního odpadu)

Za rok 2015 obec na zajištění likvidace komunálních odpadů doplácela 113 798,85 Kč.

Ing. Petra Tůmová

UKLIÐME SVĚT

Minulý rok se obec poprvé zapojila do celosvětové akce „Uklidíme svět“. V celé České republice se uskutečnilo celkem 1 473 úklidů s 52 359 dobrovolníky, kteří dohromady nasbírali 1 043 tun odpadu. Většina dobrovolníků byly děti – celkem 63% a přepočet sebraného odpadu na člověka bylo 27 kilo. Taková jsou zveřejněná statistická data za rok 2015 na www.uklidmecesco.cz. V uvedených číslech jsou zahrnuté také údaje poskytnuté naší obcí, připomeňme jen, že 24 dospělých a 16 dětí po Vinařicích a blízkém okolí sesbíralo 500 kilo odpadu. Kromě „běžného odpadu“ jako jsou igelitové sáčky či PET lahve, se v příkopech našly i takové „poklady“ jako např. cestovní kufr nebo prázdná platíčka od léků. Jsem zvědavá, co nás překvapí letošní rok, protože jsme se opět k pořádání této záslužné akce přihlásili. Věříme, že se sejdem v minimálně stejně hojném počtu, jako vloni. Uvítáme všechny ochotné lidi, mladé, staré i děti, zkrátka každé ruce, které nám pomohou uklidit svět.

Sejdeme se **16. 4. 2016 v 9 hodin** ráno u obecního úřadu,
kde se domluví, kdo kam s vyfasovanými pytli na nepořádek zamíří.

Kamila Slaná

CO SE DĚLO V ÚNORU A V BŘEZNU

MAŠKARNÍ

V neděli 6. 3. 2016 odpoledne bylo v místní hospůdce velice živo. Konalo se maškarní odpoledne pro děti pod názvem Piráti a pirátky aneb Plavba na moři nemoři. Sešlo se celkem 36 krásných masek. Děti plnily nelehké úkoly v podobě hádanek, chůze přes rozbouřené moře, hledání zlaťáčků atd. Odměnou za splněný úkol byla vždy nějaká sladkost a klíč. Po nasbírání všech

klíčů se mohla odemknout připravená truhla s pokladem, kterou celou dobu hlídala chobotnice. Sladký poklad spolu s diplomem byl velkou odměnou pro všechny pirátky a piráty. Celé maškarní uváděla a děti provázela Lenka Hlaváčová s hudebním doprovodem rodiny Pastorkových. Tímto Lence Hlaváčové moc děkujeme za velkou přípravu a krásně strávené odpoledne. A vzkazujeme: „Už se těšíme na příští rok“.

Vladimíra Bečvářová

VELIKONOCE

O velikonočních svátcích se letošní rok stejně jako v letech minulých po vsi řehtalo. Tento zvyk je letitou křesťansko-pohanskou tradicí, která se udržela nejen na Vinařicích, ale v mnoha obcích po celé republice a je to tak dobře. Pospolitost a dodržování tradic je to, co odlišuje vesnici od města a co ukazuje na dědictví po našich předcích, někde více či méně upravené na současnou dobu. Někteří přistěhovaní spoluobčané tak možná netuší, o co vlastně při tom velikonočním řehtání vlastně jde. Podle křesťanské víry odlétají ve čtvrtek, kdy se začíná řehtat, zvony do Říma a vracejí se na Bílou sobotu. Také se hledá Jidáš, zrádce Ježíše, jak napovídá říkanka, kterou koledníci u každého domu odrecitovali. Pohanský základ tohoto zvyku je především v hlasitém vyhánění zimy a vítání jara. Sobotní koledování po vsi je pak odměnou za symbolické

vyhnání zimy. Děti se o vykoledované peníze a dobroty spravedlivě, podle účasti na obcházení vsi, rozdělí. Peníze, které vykoledují dospělí, se použijí při akcích SDH Vinařice pro děti. Kdo neslyšel hlášení rozhlasu, tak letošní rok se po vsi vybralo: hasiči 31.290,- Kč a děti 11.766,- Kč. Za děti i SDH Vinařice všem občanům, kteří se této krásné akce účastní a přispívají, patří velké poděkování.

Kamila Slaná

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

ŽIVOTNÍ JUBILEUM OSLAVILI:

- Miloslava Havlová (únor 75)
- Vlasta Lišková (březen 93)
- Ríša Klátik (duben 70)

Oslaveňkyním a oslavenci gratulujeme a přejeme pevné zdraví a spokojenost do dalších let.

OSOBNOST OBCE ANEB ŽIJÍ MEZI NÁMI

Využívám možnosti seznámit vás s jedním mladým, šikovným občanem naší obce. **Martin Hruška** je mým bratrancem, proto vedu rozhovor formou tykání.

Martine, narodil ses na Vinařicích, prožil jsi tu celý svůj dosavadní život. Jak vzpomínáš na své dětství na zdejším prosluněném vršku?

Na dětství vzpomínám rád, měli jsme dobrou partu věkově podobných kluků a holek. Scházeli jsme se v bunkru na stráni v zatáčce pod bytovkami, později jsme obsadili klubovnu na zámku, a když jsme o ni pak přišli, udělali jsme si novou u Hájkových, kde jsme si udělali jednu místnost a scházeli se tam o víkendech. Slavili se tam i narozeniny, nebo silvestry. Jako děti jsme tady na Vinařicích měli perfektní vyžití, třeba v zimě, kdy jsme sáňkovali na staré cestě. Dobrovičáci, kteří zkoušeli sáňkovat na jediném, malém dvoumetrovém kopečku v Dobrovici, nám záviděli. My za celé odpoledne stihli sjet kopec maximálně 4 x, protože když jsme u nás na staré cestě nasedli a jeli až do Dobrovice za školní kotelnou :). To ještě bývalo hodně sněhu. V létě jsme zase hráli třeba na schovávanou u hospody, fotbal na hřišti, vybíjenou u bytovek, nebo jsme se koupali v žárovice. Bylo nás tu hodně a dokázali jsme se venku společně zabavit. Byli jsme dobrá parta - holky Verflovy, Eva Voxová, Martin a Irena Horáčkoví, já s bráchou Ondrou, Honza Sucharda, Zdeňka Král, Štěpán Radek, Lucka a Lukáš Býmovi. Nad námi byla generační „díra“, pod námi to už také nebylo ono. Užili jsme si to společně. Opravdu rád na to vzpomínám.

MEDAILONEK

MARTIN HRUŠKA

- narodil se v roce 1985 ve znamení berana
- ženatý, jedna dcera
- záliby: koníčky: rodina, tuning, auta, motorsport

Jak svou rodnou obec vidíš a vnímáš v dnešní době, v porovnání s tím, jak jsi ji znal v době svého dětství a dospívání.

Věci se pohnuly k lepšímu, jsou tu dětská hřiště, ale zase ubylo křoví, které bylo hřištěm pro nás. Tam jsme si zalezli a měli tam svůj bunkr. Je škoda, že děti dneska nemají svoji klubovnu, tak jako jsme měli my. Bylo to místo, které nás spojovalo, kde jsme se mohli sejít. Dneska děti zůstávají doma, píšou si na facebooku a podobně.

Jsi na Vinařicích stále spokojený? Existuje něco, co bys případně změnil?

Ano, jsem tu spokojený, líbí se mi tu, nikdy jsem nepřemýšlel o tom, že bych z Vinařic odešel. Jsem hrozně rád, že všechno dopadlo tak, jak dopadlo, mám tu svůj dům, kde můžu s rodinou žít. Absolutně bych neměnil, ani náhodou. Je to blízko do Dobrovice i do Boleslavi, je tu krásný výhled, super místo pro život.

Opravdu bys nic neměnil?

Vylepšil bych silnice a chodníky, taky „průmyslová zóna“ v horní části obce mě, a asi nejen mě, štve nejvíc. Hlavně rozsypaná suť a jiný bordel skoro ve všech zatáčkách odshora až dolů.

Pracuješ ve Škodovce, popiš krátce charakter a náplň tvého povolání.

Pracuju ve Škodovce už 11,5 roku, z toho 11 let v Česaně na vývoji podvozků, a mám na starosti kompletní technickou dokumentaci k pneumatikám. 70% mojí práce je u počítače, zbytek jsou jízdní zkoušky pneumatik, zástavbové zkoušky kol a další. Na zkoušky často jezdím do zahraničí, protože v ČR nemáme k dispozici žádný bezpečný polygon.

Naše polygony nejsou bezpečné?

Ne, často totiž potřebujeme zkoušet na prototypech, které podléhají utajení. Takové polygony jsou odlehlé a pečlivě zabezpečené, aby nikdo nepovolaný nemohl takový vůz zahlédnout, nebo například fotografovat.

Tvá záliba v autech v tobě byla zakořeněná již dříve, nebo se naplno rozvinula až díky práci v mladoboleslavské automobilce?

Řekl bych, že odjakživa, už jako malý desetiletý kluk jsem chodil k dědovi Benešovi do dílny pomáhat. Vydělal jsem si u něj i nějakou „kačku“. Rozebral jsem na autě, co potřeboval, on pak přišel a vyměnil vadný díl a já jsem všechno zase poutahoval a namontoval zpět. V podstatě se dá říct, že mi mé životní kormidlo ve velké míře nasměroval právě děda. Bral mě už jako žáčka mateřské školy na autokros, kde mi zavoněl závodní benzín, atmosféra závodů, buginy.

Závodní benzín voní?

Opravdu voní krásně, je namíchaný... Druhý impuls byl, když jsem chodil do školy na základku, některé předměty mě bavily, jiné nebavily. Proto když jsem se dozvěděl, že existuje škola, kde se můžu učit o autech a motorech, šel jsem si za tím. Ve 3. – 4. třídě jsem už věděl, že po základce se chci dostat na průmyslovku. Tenkrát bylo těžké se na ni dostat. Věděl jsem, že se musím hodně snažit a dosáhnout dobrých výsledků ve škole. Dostat se ideálně bez přijímaček. To se podařilo. Někde v mezičase jsem s dědou potkal na silnici prototyp, kamuflovaný. Jako kluk jsem si toho všiml a ptal se hned dědy, co to je. "Je to nové auto, zakamuflované, aby nebylo vidět, jak vypadá, protože se bude vyrábět třeba až za dva, tři roky", odpověděl. Tenkrát to mělo těžkou kamufláž na zadku (velká krabice na zadku). Byla to Fabia sedan. Děda mi řekl o vývoji v Česaně, kde se takové auto připravuje. Nechtěl jsem tomu věřit.

Opravdu zaměstnanci v Česaně pracují na autě, které vyjede za tři roky? A oni vědí, jak bude vypadat a dokonce se v něm můžou i vozit? Najednou jsem věděl, co chci dělat, kde chci v budoucnu být. Snažil jsem se průmyslovku obstojně absolvovat a dostat se do vysněného škodováckého vývoje. Nevyšlo to úplně napřímo, musel jsem jít přes linku - svařovnu, na které jsem strávil 8 měsíců. Těžká práce, za kterou jsem ale rád. Dnes si totiž vážím práce, kterou mám. Nepracuje se tam o nic méně než ve svařovně, ta práce je jiná, čistá, ale rozhodně ne nenáročná. Pro mě je hlavní, že jsem tam, kde jsem chtěl být. Na jedné židli sedím už skoro 11 let.

Auta neznamenaají pouze tvé zaměstnání, ale také vyplňují významnou část tvého volného času. Představ blíže svůj motoristický koníček?

Mým koníčkem je posledních skoro deset let automobilový tuning na profesionální úrovni. Tuning je upravování technické stránky auta, zlepšování jeho jízdních vlastností, výkonu motoru, kompletního vzhledu z vnějšku i uvnitř auta. Lidé často znají tuningové vozy z ulice, když potkají auto s velkým křídlem a řvoucím výfukem. Bohužel i to je jistý druh tuningu. To, čemu se věnuju já, je na vyšší úrovni :) Navštěvuji různé srazy tuningových vozů po celé republice, kde se účastním soutěží Show and Shine. V této soutěži profesionální porota hodnotí jednotlivé vozy v mnoha parametrech, např. množství úprav, jejich sladění, provedení, nápad, celkový dojem ale i bezpečnost takové úpravy.

Zdroj: Soukromý fotoarchív M. Hrušky

Bezpečnost úprav, co to znamená?

Aby zákrok, který na autě provedu, neohrožoval mě jako řidiče, ani ostatní účastníky silničního provozu. My víceméně auta vylepšujeme, dáváme - výkonnější brzdy, sportovní podvozky, výztuhy karoserie a podobně. Ti, kdož to dělají s rozumem, musejí auto upravit komplexně, ne tedy nadupat jen motor a zbytek neřešit. Ale když zvýším výkon, musím posílit i

brzdy, aby auto zůstávalo stále bezpečným. Je to o tom mít na autě krásný lak, mít motor upravený i po vzhledové stránce, výkonný audio systém, to vše k tomu patří a to vše odborná porota hodnotí. Na základě toho přiděluje body a vyhodnocuje celkové umístění. Vedle krásných pohárů pak ti nejlepší občas vyhrávají i zajímavé ceny, jako třeba autorádia, motorové oleje a další příjemné pozornosti :)

Předěláváš stále jedno auto?

Ano, předělávám pořád to samé auto Mazdu 323F. Koupil jsem si ji před 11 lety a mám ji do dneška. A po pravdě řečeno si vůbec nedovedu představit, že bych se jí měl nějakým způsobem zbavovat, přestože jí je dnes již 21 let. Myslím si, že se mi pořád daří auto udržovat v perfektní kondici a spousta lidí by mu ten věk ani nehádalo. Je stále

velmi úspěšná, byť je to za cenu spousty hodin strávených v garáži i peněz, které do toho člověk chtěl nechtěl musí investovat, pořád mě to baví. Absolutně nepřemýšlím, že bych se svým koníčkem skončil.

Na kolik si svého auta ceníš?

Když se budeme bavit o neživých věcech, tak je pro mě vším, je to miláček. Samozřejmě vím, že ty peníze, co jsem do toho dal, se mi nikdy nevrátí. Ale proto to nedělám. Dělán to, protože mě to strašně baví, jak ta práce na autě, tak ta samotná jízda v něm, jakkoli je po českých cestách náročná. A když je pak má snaha ověřena pohárovým úspěchem, je mi to odměnou za mou lásku a péči. Potěší ale i to, když na soutěži přijde starší pán a kouká na to auto a pak řekne: „Pane, vy jste pro mě vítěz, z toho motoru by se dalo jíst.“ A to člověku udělá opravdu radost a nemusí to být zrovna pohár, ale slova chvály od někoho, kdo už asi něco za svůj život viděl. To stojí za to.

Účastníš se celé řady závodů. O jaký druh soutěží se jedná, popiš nám průběh takové akce.

Sezóna začíná v dubnu a končí začátkem listopadu výstavou v Lysé nad Labem. Nejsou to závody v pravém slova smyslu. Řekl bych, že je to spíše soutěž krásy aut. Ve své podstatě se soutěže odehrávají na tuningových srazech, kde se scházíme všichni nadšenci do aut. Odvětví tuningu je vícero, podle toho jsou zaměřené srazy. Některé jsou na letištích, kde probíhají závody ve sprintu, driftování (řízená jízda smykem) a podobně. A vedle toho máme my tu naši soutěž Show and shine. A to je to odvětví, kterému se věnuji já.

Soutěžíš i v driftování?

Ne, vůbec ne, to nejde dohromady. Se svým autem se účastním soutěže Show and shine a není reálné se účastnit driftování, sprintování nebo slalomu. Při závodění ve sprintu či driftu nelze udržet lak auta v krásném stavu, odletující kamínky ho poškozují a to sráží body v hodnocení dolů. Srazy zaměřené čistě jen na Show and shine, se pořádají v kempech. Takové mám nejraději, protože je tam kompletní zázemí kempu. Není to jako na letištích, kde není kam se schovat před větrem, deštěm, ani sluníčkem. Konkrétně se jedná o kempy Rozkoš, Konopáč nebo třeba Hracholusky. Tuningové ráno začíná tím, že skočím doma do auta a dopravím se na místo srazu. Většina srazů je ve vzdálenosti od 100 do 150 km, ale třeba v říjnu jezdím na Last ride do Přerova, a to mám 280 km jen cestu tam. Dojedu na místo, auto po cestě vypucuju, a protože to není jen o tom lesku - shine, ale je to i o tom předvedení vozu - show, celé auto se pozotvírá tak, aby mu bylo vidět takříkajíc "pod sukni". Aby bylo vidět, že nikde není žádná špína, že i v tom motoru je všechno vyblýskané, nalakované, nachromované, zkrátka, že tohle auto je vyšlechtěná krásná automobilová "modelka" tzv. showcar. Po zahájení soutěže chodí odborná porota a hodnotí auto po autu. Porotci hodnotí interiér, jeho komplexní vzhled, množství úprav, motor – výkonové úpravy (ty dokládáme protokolem z motorové brzdy), jeho vzhled, přidělí body za cleaning motoru (zbytečné věci, hadičky a podobně se schovají nebo úplně vyhodí, takhle jsem odstranil třeba ostříkovače, klimatizaci, posilovač řízení – nepotřebuju ho, jezdím i bez toho a je to zábavnější. Člověk má pocit, že auto opravdu řídí. Cítím sice každý kamínek, ale to je to, co mě na tom baví. Pak se hodnotí audio, jeho vzhled, zakomponování do vozu, jak to hraje a podobně: Porota postupně projde všechny účastníky soutěže a hodnotí v různých kategoriích, které jsou rozděleny podle značky nebo podle místa výroby. Já s Mazdou spadáme do kategorie Japan and Asia scene. Další kategorie jsou třeba škodovky - těch je hodně (rozdělené na nové a staré), jezdí se francouzská a italská scéna nebo VW scéna. Nad všechny tyto kategorie je pak kategorie Best of Best (nejlepší z nejlepších) kde se vyhláší 3 nejlepší auta ze všech účastníků soutěže bez ohledu na základní kategorii.

Kolik je průměrný počet účastníků závodu?

10 -20 účastníků v kategorii a kategorií je až 9, záleží na typu závodu. Na konci dne je vyhlášení výsledků a první tři v každé kategorii dostávají poháry a další zajímavé ceny.

Svou sbírku pohárů pravidelně rozšiřuješ o další trofeje, které z nich si zatím ceníš nejvíce? Máš v tomto směru ještě nějaké sny a ambice?

Pohárů mám už opravdu hodně. Pořád si pamatuju na ty první dva, co jsem vyhrál v roce 2009 a od té doby to rok co rok narůstalo, aktuálně mám 122 kousků. Mezi ty, kterých si hodně cením, určitě patří moje premiérové první místo z opravdu velkého srazu, a to bylo na Konopáči u Heřmanova Městce v roce 2010. Tam byla neskutečná konkurence a já svoje auto ještě nevnímал jako tak kvalitního soupeře pro ta auta, která tam byla. A já jsem tam vyhrál, bylo to neskutečné, to jsme hodně oslavili. Potom si cením krásné skleněné trofeje za vítězství v Japanscene ve finále Tuning cupu. To je soutěž, která už dneska neexistuje, byla to jedna z celorepublikových soutěží, která měla velké finále v Praze na Prague car festivalu. Parádní akce, kde se byl poprvé v životě na mě podívat i táta a byl tam zrovna v tu neděli, kdy bylo vyhlášení. Já jsem tenkrát celý ročník Tuning cupu v japonské scéně vyhrál. Ten táta tam byl a to bylo úžasné. Poprvé v životě jsem na něm viděl, že je na mě hrdý, že jsem něco dokázal. Další hodně ceněný pohár jsem získal na Mazdakvasu, který pořádají příznivci značky Mazda, já tam tehdy jel dost daleko, až někam za Jihlavu. Přijel jsem tam a oni si z toho mého auta doslova sedli na zadek. Vyhrál jsem tam pohár za nejhezčí mazdu. Těchto tří pohárů si cením opravdu hodně.

A sny a ambice?

Vzhledem k tomu, že se nám rozšiřuje rodina, si netroufám na nějaké velké plány do budoucna. Ale ačkoliv většina porotců říká, že s tím autem už nemám kam jít dál, že už je opravdu na vysoké úrovni, tak já vím, že se tam ještě dá něco zlepšit. Jediná ambice bude vydržet, pokračovat, dokud to půjde. A sny? Už jsem víceméně dosáhl všeho, co šlo a co bylo pro mě reálné vzhledem k mým finančním možnostem, věku a stavu (ženatý). Snem a ambicí mi může být, co nejdéle se udržet ve špičce. Ať to člověka baví jakkoliv, když by nebyly úspěchy, to si pak sám sobě hůř zdůvodním čas, který nevěnuji rodině, ale svému autu.

Údajně poskytuješ rozhovory i ve specializovaných zahraničních časopisech?

Ano, dosud jsem měl již tři články v České republice, jeden v Tuningmagazínu, a dva v autosport a tuning. Aktuálně jsou "na cestě" další dva, jeden opět do Autosport a tuning a druhý do německého Tuningmagazine. Články jsou napsané a teď čekají v redakcích obou časopisů, až na ně přijde řada.

Poskytuješ pro tyto účely také fotky?

Určitě ano. Vždy fotíme s profesionálním fotografem, který pracuje pro vydavatele daného časopisu a na mně pak je, abych vybral zajímavé místo k focení. V roce 2010 jsme třeba fotili tady u nás na vinařickém zámku, fotil jsem i u dobrovického muzea u lokomotivy. V roce 2013 jsem fotil přímo v závodě dobrovického cukrovaru v industriálním prostředí a tehdy z toho byla dokonce titulní strana v Autosport tuningu. A byla to paráda, vešel jsem do trafiky a úplně mi spadla brada, když jsem otevřel dveře a celá jedna řada byla vyrovnaná časopisy s mou Mazdičkou na titulce.

Kolik kilometrů v průměru za rok s autem najezdíš?

Nenajezdím moc, tak těch čtyři až pět tisíc kilometrů. Baví mě s tím autem jezdit, nehodlám ho vozit na podvále, což někteří dělají a porotci to neradi vidí. To už není auto, to je socha. Auto tak ztratí funkci, pro kterou bylo stvořeno – vozit lidi. Hodně rád s ním jezdím, i když je to na českých silnicích problém, auto je hodně, hodně nízké, ale dá se to. Přemýšlím předem, kudy pojedou, aby tam hlavně nebyl nějaký retardér, přes ten nepřejezu. Vozím ale tašku plnou vybavení pro případ nevyhnutelné nutnosti přejet i ten retardér. Někdy to zkrátka bez dřevěných klínek nejde.

Jak na výše uvedené aktivity reaguje tvá rodina? Podporuje tě v nich, fandí ti?

Rodiče to ze začátku viděli jako zbytečné vyhazování peněz. Ale postupem času, když přišly úspěchy, smířili se s tím, že mám takového koníčka. A manželka nejenže to toleruje, ona mě dokonce podporuje. Toho si strašně vážím. Sama má své koníčky, ve kterých ji zase podporuju já. Když přivezu pohár, dcera Magdalénka ho hrozně ráda spolu se mnou, po čestné neděli, kdy pohár stojí na baru, umísťuje do police.

Martine, děkuji ti za zajímavý rozhovor a přeji další úspěchy nejen v tvém koníčku. Na závěr tvůj osobní vzkaz všem vinařickým spoluobčanům?

Dělejte to, co vás baví, je to cesta, jak být opravdu šťastný a spokojený.

Věřím, že v naší obci je více takových šikovných a úspěšných občanů, rádi se dozvíme i o nich, Petra Tůmová.

Různých bazárků je všude spousta, ten náš spojuje dobré s užitečným. Pořídíte si něco hezkého, pobavíte se a hlavně uděláte dobrý skutek, protože všechny utržené peníze odevzdáme na dobročinné účely. Přijďte se podívat na

CHARITATIVNÍ BAZÁREK

KDY se koná? 7. 5. 2016 od 14 hodin

KDE? Krásné prostředí poskytne OBECNÍ LOUKA na VINAŘICÍCH

CO si budete moci pořídít? NOVÉ nebo BAZAROVÉ ZBOŽÍ

DĚTSKÉ OBLEČENÍ, OBLEČENÍ pro dospělé - např. džíny a trička, HRAČKY PRO DĚTI apod.

VÝTĚŽEK Z CELÉHO PRODEJE DOSTANE DĚTSKÝ DOMOV MLADÁ BOLESLAV

NA AKCI BUDE ZAJIŠTĚNA ZÁBAVA PRO DĚTI – SKÁKACÍ HRAD A DROBNÉ OBČERSTVENÍ

NÁKUPY NAD 250,- BUDOU SLOSOVATELNÉ O ZAJÍMAVÉ CENY

V případě extrémně špatného počasí se akce ruší. Více info na tel: Slaná – 605 475 543 nebo Tůmmlerová - 777 888 316